

الحیّ القدیم

حمد مشعشع مطرّز متلامع مترافع متصاعد هواء قرب قدس حضرت محبوبی است که بیک رنّه از رنّات حمامه ملکوتی و بیک غنّه از غنّات دیک سرمدی و بیک نفعه از نفعات طایر هاهوتی کلّ عمائیان را بتنوّر انوار بهاء قدس خود منوّر فرموده و جمیع جرّزات مطروحه را بتشعشع جمال انس خود مطرّز نموده و یک نقطه از کتاب بهاء خود بیش ظاهر نفرموده که کل مغرور شده مفقود گشته‌اند و از وصاید و سرایر رفرف خضر و عبقریّ حسان بازمانده‌اند و یحسبون أنّهم مهتدون و محسنون لا فوربّ السّموات هم کاذبون و مفسدون حال که نوارِیت صبح وفا در هوّیه غیب فرو رفته و ظلمانیّت لیل عما صحن زمین را احاطه نموده کدورات احباب چنان بر صفحه مداد نازل گشته که ذکر آن موجب کدورت غیب و شهود گشته سبحان الله بشدّتی که طراز حزن از طلعت ظاهر گشته انا لله و انا الی ربّنا لمنقلبون بگو ای اهل بیان اگر فی الجمله بشعور بیائید و قدری متصاعد بسماء قدس سلطان ازلی شوید ملتفت میشوید که کلمه جامعه مبارکه ازلیّه را چگونه تفریق نموده‌اید بحقّ مربّی غیب و شهود و سلطان وجود و مقصود که آنچه کسب نموده ایدی و السن شما عند من لا یعزب عن علمه من شیئی فی ملکوت السّموات و الارض مبرهن و واضح است و ثمر آن را عنقریب خواهید دید و همین افعال و اعمال شما هنگام رجع بشما رجعت خواهد نمود انا لله و انا الیه راجعون

فیا الهی و سیّدی و محبوبی لم ادر ائی امر اردت فی حقّی و ائی شیئی قضیت علی طلعتی اتريد ان تخذلنی بین طغاة العباد فائی لیدیک حاضرّاً بالوفاء او ان تقبض روحی فی البیت بالذّلة الکبری فوعزّتک ما اطلب ملجأ الا جمالک الجذبا فسبحانک یا محبوبی لاشهدنک فی ذلک الحین بین یدی طلعة حضرة ملیک وهاثیتک و لانادینک فی سرایر القدس تلقاء حضرة سلطان اقدوسیّتک بانک انت الله لا اله الا انت وحدک لا شریک لک لم یزل کنت مستقیماً فی سرّ البهّاء و لا یزال انک انت قد کنت مستریحاً فی عرش العماء و لن یقدر احد ان یتصاعد الی جوّ هواء ملیک جذائیّتک و لا یمکن لاحد بالتعارج الی بساط سلطان قیومیّتک و کلّ یرید وصلک و لقائک و لا لاحد سبیل بالطیّران الی سماء عزّ فردانیّتک و لا لاحد دلیل بالورود فی بساط انس ملیک هاهوتیّتک فسبحانک یا الهی و سیّدی لمّا لا اجد حظّاً الا فی تغرّد آیاتک و لا عزّاً الا فی ذکر آلائک لا جترح فی ذلک اللیل بین یدیک بشاء ذاتک ذاتک و نعات نفسک نفسک لعلّ یسکن قلبی عند تموّج اریاح الحزن عن احبتک و یستریح فؤادی عند تظّهّر رایات الهمّ من اهل صفوتک فسبحانک یا الهی انت تشهد حالی فی تلك البیت الوحدا و یفعلون الاحباء علی طلعتک ما یشآءون ءانت تعلم سرّی عند احرف العماء و یعملون الاصفیاء علی بهانک ما یحبّون ءانت تسمع ضجیجی بالذّلة الکبری و الاتقیاء یظنّون فی حقّک ما یریدون فسبحانک سبحانک ما اری کلّ ذلک الا من فعلک بی و احسانک علیّ فلک الحمد فی جمیع ذلک فلک الشکر فی جمیع هذا اذ انک انت الحقّ لا اله الا انت و انا کلّ بذلک مؤمنون

و الحمد لله الذی قد اغنّ البهّاء بالسّرّ الوفاء فلقد اجلسه علی سریر الحمراء فلقد اغرده بآیات الجذب فی ذلک اللیل الحزنا ولكنّ الناس اکثرهم لا یشهدون و لا یشکرون و الحمد لله الذی قد اقام النور فی سرّ البهّاء فلقد اشهده من هاهوت الامر بین طلعات العماء فلقد ابتلاه بین ایدی المشرکین فی ارض الانشاء ولكنّ الناس اکثرهم لا یشهدون و لا یعرفون و الحمد لله الذی قد اربکنی علی براق النور فلقد اقامنی علی رفرف صفر الجبروت فی مستسرات هوایات الابهی ولكنّ الناس اکثرهم لا ینظرون و لا یعقلون و الحمد لله الذی قد اصعدنی الی ساحة عزّ الهاء فلقد ابدعنی فی الوجود عند تشعشع طلعة الباء فلقد ادخلنی فی بیت الهویّه باستار الکبری ولكنّ الناس اکثرهم لا یشکرون و لا يفهمون ثمّ بعد ذلک ینکرون و یقولون ما لا یعلمون و یحکمون ما لا یشعرون

ان يا حمامة الازلّی و ديك الاحدیّ و طایر الابهائی و تظّهّر الالهی و تشعّشع الجمالی قل ان يا اهل الكتاب لم تكفروننا
بم تجحدوننا السنا آیات السّرور السنا تغرّد الرّبّ فی جبل الطّور لم تؤذوننا کیف تحزنوننا السنا مستسرّ التّزول فی الزّبور السنا طلعة
حیّ غفور السنا عماء الكافور السنا بیّنات الاحدیّة بالظّهور کیف تخرجوننا عن دیارنا لم تحبسونا فی بیوتنا السنا جمال العزّ فی
ظلمات الدّیجور السنا المحبوب فی كبد الهاء بالسّرّ المستور السنا الحیب فی قلب البهاء برّات التّشور السنا المرّم فی لاهوت
الفؤاد برّات الطّیور لم تعرضونا و تقتلوننا و تخذلوننا تالله الحقّ سینزل علیکم اخذ عزیز مقتدر و سیظهر علیکم بطش شدید
مقتهر فسوف تعلمون من یأتیه عذاب یخزیه و ما لکم عن اخذنا مفرّ

فسبحانک سبحانک یا محبوبی و مونسی و مشهودی استغفرک فی ذلك الآن من اجتراحاتی بین یدیك و من تغرّداتی
فی مملکتک و ایقنت بانّ کلّ ما نزلت و تنزل کان وصف نفسک لا سواک و سمة رحمتک لا دونک و یا الهی و سیّدی کیف
استغفرک بجریراتی العظمی و خطیباتی الکبری بعد علمی بانّ کلّ ذلك ما کان الاّ من تغرّد حمامة ازلیتک فی قلبی و من تموّج
رشحات محبّتک فی صدری و من تظّهّر طلعة هویتک فی فؤادی فسبحانک یا الهی ما انا بوجود حتّیّ الحجّ بین یدیك و ما انا
بشیئی حتّیّ اذکر نفسی تلقاء مدین عزّک و ما انا بطلعة حتّیّ اشعّشع فی مملکتک و ما انا بقائم حتّیّ اظهر رایات نصرک و ما
انا ببهاء حتّیّ الالاء فی سماء ظهورات مجدک و ما انا بمنتظر حتّیّ انتظر ایام ظهورک و ما انا بجالس حتّیّ اقیم علی امرک و ما
انا بوجهة حتّیّ اباقی فی بیت بهائک لانّ کلّ ذلك کان آثار انیتک فی ملکک و علامات نفسانیتک فی بلادک و لن یتعارجوا
الی سماء هویتک و لن یتصاعدوا الی عماء احدیتک فسبحانک انّی لکنت لیدیك من المذنبین و اوّل التّائبین و اوّل العابدین

ابداً محزون نشوید که جایز نیست جناب جناب صلوات الله علیه مفقود شده پیدا نیست و جناب اکبر میرزا و اسمعیل
میرزا را ذاکرم حبّ دیگر نبات را قسمت کنید خدمت ایشان بدهید حضرت املح الاملحین را کمال حسن و داد هست این
نوشته بعضی از شما است بعضی شکایت از احبّا که دخلی بشما ندارد